

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 106.

Vydána dne 30. prosince 1946.

Cena Kčs 3.40.

O B S A H:

(244.—254.) 244. Zákon o parlamentní kontrolní a úsporné komisi. — 245. Zákon, jímž se mění a doplňují dekrety presidenta republiky o mimořádném lidovém soudnictví a prodlužuje jejich účinnost. — 246. Zákon, kterým se mění ustanovení dekretu presidenta republiky o trestání některých provinění proti národní cti. — 247. Zákon, jímž se mění a doplňují předpisy o očištných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců. — 248. Zákon o úpravě svátkového práva. — 249. Zákon o zatímní úpravě finančního hospodářství svazku územní samosprávy a některých jiných osob veřejného práva. — 250. Zákon o jednorázovém osidlovacím příspěvku na úhradu mimořádných stěhovacích a zařizovacích výloh. — 251. Zákon o vyvlastnění Pražského sanatoria v Praze-Podolí. — 252. Zákon o jednorázové výpomoci a o přídavech k zaopatřovacím požitkům bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém a jejich rodinných příslušníků. — 253. Nařízení o zřízení obvodní rady pro Prahu VII. — 254. Vyhláška o lhůtě k podávání žádostí o vrácení československého státního občanství manželky československých státních občanek.

244.

Zákon

ze dne 18. prosince 1946

o parlamentní kontrolní a úsporné komisi.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zřizuje se parlamentní kontrolní a úsporná komise (v dalším komise).

(2) Komise dozírá na to, aby bylo dbáno úspornosti a hospodárnosti ve správě a hospodaření státu, svazků územní samosprávy, organizací samosprávy zájmové a nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění, národních podniků, dále i podniků, ústavů, fondů a jiných zařízení, jež tyto subjekty spravují, dotují nebo jinak podporují nebo na nichž jsou kapitálově nebo i jinak hospodářsky účastny, nebo za něž se zaručily, a podniků (závodů) i všech majetkových podstat, do nichž byla zavedena národní správa, a v souvislosti s tím všude, kde toho vyžaduje veřejný zájem.

§ 2.

(1) Komise se skládá ze 16 členů a 16 náhradníků, zvolených ze členů Národního shromáždění podle zásady poměrného zastoupení ve smyslu ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění, ve znění předpisů jej pozměňujících nebo doplňujících (dále jen jednacím řád), platného přiměřeně pro volbu výborů Národního shromáždění.

(2) Uprázdnil-li se místo člena nebo náhradníka v komisi, zvolí Národní shromáždění k oznámení předsedy komise jiného člena nebo náhradníka. Nově zvolený člen (náhradník) musí náležeti k téže volební skupině jako člen, jehož místo se uprázdnilo, leč by tato skupina nenavrhla kandidáta nebo odepřela voleb se zúčastniti.

(3) Členy komise nemohou býti ani členové vlády ani členové sboru pověřenců.

§ 3.

(1) Pokud tento zákon neustanovuje jinak, platí pro komisi obdobně předpisy jednacímho řádu.

(2) Ustanovení § 27, odst. 3 jednacímho řádu neplatí pro jednání této komise.

(3) Komise je orgánem permanentním ve smyslu § 4, odst. 4 jednacímho řádu a pokračuje ve své činnosti i po ukončení zasedání Národního shromáždění, aniž k tomu potřebuje souhlasu vlády. Prohlásí-li president republiky

v dekretu, kterým prohlašuje zasedání Národního shromáždění za skončené, že se práce sněmovny přerušují, nevztahuje se ustanovení o přerušení na tuto komisi.

§ 4.

(1) Předseda Národního shromáždění svolá komisi k ustavující schůzi do 14 dnů od jejího zvolení a řídí ji až do zvolení předsedy komise.

(2) Komise si zvolí předsedu, prvního a druhého místopředsedu a zapisovatele. Předseda má právo hlasovací.

§ 5.

(1) Jednání komise a veškerý její listinný materiál jsou důvěrné.

(2) Člena komise (náhradníka), který poruší důvěrnost stanovenou v odstavci 1, může Národní shromáždění na návrh komise zbavit funkce člena (náhradníka). Návrh na zbavení funkce podle tohoto ustanovení musí být schválen prostou většinou všech členů komise. Národní shromáždění rozhodne o návrhu bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 6.

(1) Komise, vykonávajíc působnost uvedenou v § 1, odst. 2, dohlíží — bez újmy práv a odpovědnosti vlády a jejích členů — zejména na to, aby zásada úspornosti a hospodárnosti byla zachovávána a aby zjištěné závady byly odstraněny. Pokud jde o správu a hospodárnost státu nevztahuje se kontrolní činnost komise na prostředky, které nepodléhají řádnému dozoru nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Komise se také účastní svými podněty při sestavování státního rozpočtu.

(2) Komise může žádati, aby při jejích schůzích byly ministerstvo financí a nejvyšší účetní kontrolní úřad zastoupeny stálým zástupcem. Komise jest v rozsahu své působnosti oprávněna požádati nejvyšší účetní kontrolní úřad o sdělení výsledků jeho spisového šetření nebo dohlídkové činnosti (§§ 5 a 8 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu), jakož i žádati o výkon dohlídky nebo o dobré zdání. Dožádáním komise o sdělení výsledků z oboru kontrolní činnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu není dotčen postup podle § 8 zák. č. 175/1919 Sb. Dožádáním o dobré zdání nejvyššího účetního kontrolního úřadu není porušena důvěrnost jednání.

(3) Subjekty podléhající dozoru komise jsou povinny sdělovati komisi na její žádost pravdivé a úplně veškeré údaje a předložiti doklady, potřebné k plnění úkolů jí uložených. Splnění těchto povinností lze vymoci dozorčími prostředky, a pokud jich není, politickou exekucí.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí o údajích a dokladech, o nichž Nejvyšší rada obrany státu určí, že je třeba jejich utajení v zájmu obrany státu.

§ 7.

(1) Nejde-li o věc, která se vyšetřuje z usnesení Národního shromáždění, lze ustanovení § 28, odst. 2 jednacího řádu o výsledku svědků užítí jen, usnese-li se na tom komise většinou všech členů komise.

(2) Nejde-li o výslech dožádaným soudem, vyslechne svědky zpravodaj komise za předsednictví předsedy komise a v přítomnosti zapisovatele. Předsedající i zapisovatel mohou výslech doplňovati vlastními otázkami.

§ 8.

(1) O činnosti komise podává Národnímu shromáždění zprávy její předseda, anebo usnese-li se tak komise, zpravodaj, pro určitý případ komisi zvolený. Komise může prostou většinou rozhodnouti, zda tyto zprávy mají býti vytištěny a předloženy Národnímu shromáždění. Týká-li se zpráva věci, vyšetřované podle § 28, odst. 2 jednacího řádu a § 7 tohoto zákona, může se komise nadpoloviční většinou svých členů usnésti, aby zápisů nebo těsnopisecké záznamy o tomto šetření byly úplně nebo částečně čteny.

(2) Obsahuje-li zpráva komise také návrh usnesení, přikáže ji předseda Národního shromáždění příslušnému výboru; další jednání Národního shromáždění se řídí podle předpisů ústavní listiny a jednacího řádu.

§ 9.

Agendu komise vede úředník, přidělený komisi předsednictvem Národního shromáždění.

§ 10.

Zrušuje se použitelnost zákona ze dne 15. prosince 1938, č. 327 Sb., o zřízení parlamentního úsporného a kontrolního výboru, jakož i zákon ze dne 28. prosince 1932, č. 205 Sb., o zřízení parlamentní úsporné a kontrolní komise.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Dr. Drtina v. r.
Dr. Sránek v. r.	Kopecký v. r.
Uršiny v. r.	Laušman v. r.
Flerlinger v. r., téz za ministra Masaryka a státního tajemníka Dr. Clementise	Duriš v. r.
Široký v. r.	Zmrhal v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Dr. Piotor v. r.
Dr. Ripka v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Nosek v. r.	Hála v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Procházka v. r.
	Majer v. r.
	Dr. Franek v. r.
	Lichner v. r.

245.

Zákon

ze dne 18. prosince 1946,

jmž se mění a doplňují dekrety presidenta republiky o mimořádném lidovém soudnictví a prodlužuje jejich účinnost.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, ve znění zákona ze dne 24. ledna 1946, č. 22 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 22 se vkládá § 22 a) tohoto znění:

„§ 22 a).

(1) Přijmouti a zastávat úřad soudce z lidu je občanskou povinností. Poruší-li soudce z lidu bez závažných důvodů tuto povinnost zejména tím, že se bez dostatečné omluvy nedostaví k hlavnímu přelíčení, ač byl řádně obzván, nebo že se bez souhlasu předsedy

senátu před skončením hlavního přelíčení vzdáří, uloží mu předseda jako pořádkový trest pokutu do 10.000 Kčs nebo vězení do osmi dnů a podle okolností též náhradu útrat zmařeného hlavního přelíčení. Proti tomuto nálezu může postižený podati do osmi dnů námítky, o nichž rozhodne s konečnou platností přednosta mimořádného lidového soudu.

(2) Pokuta připadá státní pokladně.“

2. K § 29, odst. 1 se připojuje tato věta:

„K usnesení, jímž se snižuje trest pod dolní hranici sazby nebo zaměňuje jeho způsob za mírnější nebo jímž se upouští od potrestání (§ 16, odst. 2) je však potřeba čtyř hlasů.“

3. K § 29, odst. 2 se připojuje tato věta:

„Ustanovení odstavce 1, věty druhé platí i zde.“

4. § 31, odst. 1, věta první bude zníti:

„Proti rozsudku mimořádných lidových soudů není řádných opravných prostředků.“

5. § 31, odst. 3 bude zníti:

„(3) Zmateční stížnost k zachování zákona je přípustná.“

6. K § 31 se připojuje tento odstavec 4:

„(4) O návrhu na obnovu trestního řízení rozhoduje sborový soud první stolice, v jehož sídle je zřízen mimořádný lidový soud, který ve věci rozhodl. Přitom se řídí ustanoveními trestního řádu o obnově trestního řízení. Nové hlavní přelíčení se však za podmínek uvedených v § 21 koná před mimořádným lidovým soudem.“

7. K § 32 se připojuje tento odstavec 3:

„(3) Má-li se o činech trestných podle tohoto dekretu konati řízení před řádným soudem a jde-li o čin, o němž by jinak náleželo souditi porotnímu soudu, koná se celé řízení před sborovým soudem první stolice podle předpisů o řízení o činech přikázaných tomuto soudu.“

Čl. II.

Dekret presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 17 Sb., o Národním soudu, se mění a doplňuje takto:

1. § 12, odst. 1, věta první bude zníti:

„Hlavní přelíčení před Národním soudem se zahajuje po vyvolání věci a zjištění generálií čtením obžalovacího spisu nebo obvinění (§ 8, odst. 4) a buď zpravidla skončeno do 14 dnů od zahájení.“

2. K § 13, odst. 1 se připojuje tato věta:

„K usnesení, jímž se snižuje trest pod dolní hranici sazby nebo zaměňuje jeho způsob za mírnější nebo jímž se upouští od potrestání (§ 16, odst. 2 retribučního dekretu), je však potřebí pěti hlasů.“

3. K § 13, odst. 3 se připojuje tato věta:

„Ustanovení odstavce 1, věty druhé platí i zde.“

4. § 15 bude zníti:

„§ 15.

(1) Proti rozsudku Národního soudu není žádných opravných prostředků.

(2) Zmatečná stížnost k zachování zákona je přípustná. O návrhu na obnovu trestního řízení rozhoduje Národní soud.“

5. § 16, odst. 3 se zrušuje.

Čl. III.

§ 1.

Účinnost dekretu č. 16/1945 Sb., ve znění zákona č. 22/1946 Sb., a dekretu č. 17/1945 Sb., prodloužená zákonem ze dne 8. července 1946, č. 149 Sb., o prodloužení účinnosti dekretů presidenta republiky o mimořádném lidovém soudnictví, se prodlužuje dále do 4. května 1947.

§ 2.

(1) V trestním řízení, které do skončení účinnosti dekretů uvedených v čl. III., § 1 bylo pro činy trestné podle retribučního dekretu již zahájeno u soudu (mimořádného lidového soudu, Národního soudu) nebo ve kterém došlo pro tyto trestné činy trestní oznámení úřadu veřejné žaloby (veřejnému žalobci mimořádného lidového soudu, národnímu prokurátorovi) a nebylo pravoplatným rozhodnutím ve věci samé skončeno, pokračuje řádný soud podle předpisů o řízení před ním platných. Přitom užije hmotné právních ustanovení retribučního dekretu.

(2) Pokud by však o těchto činech náleželo souditi porotnímu soudu, koná se řízení před sborovým soudem první stolice podle předpisů o řízení před tímto soudem. Návrhy a obžaloby podané u mimořádného lidového soudu nebo u Národního soudu pozbývají platnosti a veškeré úkony, které již byly vykonány těmito soudy, se pokládají za soudní úkony vyhledávací.

(3) O návrhu na obnovu trestního řízení rozhoduje sborový soud první stolice, v jehož sídle byl zřízen mimořádný lidový soud nebo Národní soud, který ve věci rozhodl.

Čl. IV.

Ministru spravedlnosti se ukládá, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení uveřejnil v nepřetržitém sledu paragrafů plné znění dekretu č. 16/1945 Sb., ve znění zákona č. 22/1946 Sb., a plné znění dekretu č. 17/1945 Sb., jak vyplývají ze změn provedených tímto zákonem.

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 9. ledna 1947; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Drtina v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Kopecký v. r.

Ursíny v. r.

Laušman v. r.

Fierlinger v. r.,

Đuriš v. r.

též za ministra Masaryka
a státního tajemníka Dr.
Clementise

Zmrhal v. r.

Široký v. r.

Dr. Pieter v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Ripka v. r.

Hála v. r.

Novák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Stránský v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Lichner v. r.

246.

Zákon

ze dne 19. prosince 1946,

kterým se mění ustanovení dekretu presidenta republiky o trestání některých provinění proti národní cti.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Ustanovení § 3, poslední věty dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 138 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti, ve znění zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., se mění a zní takto:

„Trestní řízení musí však býti zahájeno před skončením účinnosti dekretu presidenta

republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, ve znění zákonů jej doplňujících a pozměňujících.“

Čl. II.

Přijmouti a zastávat funkci člena komise okresního národního výboru, vykonávající trestní pravomoc (trestní komise nalézací), je občanskou povinností. Poruší-li člen trestní komise nalézací bez závažných důvodů tuto povinnost, zejména tím, že se bez dostatečné oniluvy nedostaví k řízení, ač byl řádně obslán, anebo se bez souhlasu předsedy komise před skončením řízení vzdá, uloží mu předseda okresního národního výboru jako pořádkový trest pokutu do 5.000 Kčs nebo vězení do pěti dnů a podle okolností též náhradu útrat zmařeného řízení. Proti tomuto nálezu může se postížený do 15 dnů odvolati k zemskému národnímu výboru.

Čl. III.

(1) V trestním řízení, zahájeném okresním národním výborem pro čin trestný podle § 1 dekretu č. 138/1945 Sb. a v den 4. května 1947 v první stolici neskončeném, pokračuje k návrhu veřejného žalobce okresní soud, vykonávající soudní moc ve věcech trestních, podle předpisů hlavy XXVI trestního řádu a předpisů ustanovení této hlavy doplňujících. Při tom užívá hmotně-právních ustanovení dekretu č. 138/1945 Sb.

(2) Řízení se považuje za zahájené doručením obsílky obviněnému: je-li jeho pobyt neznám, možno ji doručiti ediktem.

(3) Odsouzení pro tyto správní přestupky se nezapisuje do rejstříku trestů.

(4) Trest veřejného pokárání se vykonává tím, že pravoplatný rozsudek, kterým byl trest uložen, se veřejně vyvěsí v obci bydliště odsouzeného, po případě v obci, kde byl čin spáchán.

Čl. IV.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zákon platí jen v zemích České a Moravskoslezské; provedou jej ministr vnitra a ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Nosek v. r.

Dr. Drtina v. r.

247.

Zákon

ze dne 19. prosince 1946.

Jímž se mění a doplňují předpisy o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret prezidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců, ve znění zákona ze dne 16. května 1946, č. 130 Sb., (dále jen „dekret“) se mění a doplňuje takto:

1. V § 5, odst. 1 se vkládají v první větě za slova „Očistné komise“ slova „a vrchní očistné komise“. Odstavec 2 téhož paragrafu se ruší, odstavec 3 se přečísluje za odstavec 2 a odstavec 4 na odstavec 3.

2. Ustanovení § 18, odst. 3, věty druhé zní: „Předseda senátu, po případě jím pověřený člen senátu (zpravodaj), podá zprávu o případu“.

3. Ustanovení § 32 zní: „Působnost očistných komisí končí dnem 4. května 1947. Vrchní očistné komise pokračují ve své činnosti i po tomto dni.“

Čl. II.

Konečná lhůta pro podání kárných oznámení.

(1) Kárná oznámení lze projednati podle dekretu, byla-li podána u příslušné očistné komise nejpozději do 30 dnů ode dne počátku účinnosti tohoto zákona v těch případech, kdy skutková podstata provinění bude úřadu (orgánu) příslušnému k podání kárného oznámení na podkladě jeho vlastního řízení známa nejpozději do dne počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Kárná oznámení podaná po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 odmítne předseda očistné komise jako nepřipustná. Proti tomuto rozhodnutí může kárný zástupce podat stížnost do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí u očistné komise k příslušné vrchní očistné komisi.

(3) Okolnost, že nebylo možné podati kárné oznámení pro činnost stíhatelnou podle § 2 dekretu ani ve lhůtě stanovené v odstavci 1,

není na překážku provedení normálního disciplinárního (kárného) řízení, zakládá-li tato činnost skutkovou podstatu služebního přečinu podle § 87, po případě § 153 služební pragmatiky nebo předpisů obdobných. V těchto případech neplatí ustanovení § 12, odst. 3 dekretu.

Čl. III.

Projednání případů neskončených očištnými komisemi.

(1) Dnem 5. května 1947 přechází příslušnost očištných komisí k projednání neskončených případů na příslušné disciplinární komise (jiné příslušné kárné orgány). Jde-li o zaměstnance, pro něhož v disciplinárním řízení je příslušná jako jediná stolice vrchní disciplinární komise, rozhoduje tato s konečnou platností v jediné stolici.

(2) Není-li komise (orgánu) příslušné (příslušného) podle předchozího odstavce, přechází působnost očištných komisí na disciplinární komise pro pragmatikální úředníky a zřízence při zemských národních výborech (na Slovensku při okresních národních výborech) a vrchní očištné komise na vrchní disciplinární komisi při ministerstvu vnitra (na Slovensku při pověřenectvu vnitra).

(3) Komise (orgány) pokračují v řízení podle předpisů pro ně platných a tou změnou, že o vymezení osobního rozsahu a stíhateľné činnosti, o trestech a o doplacení zadržného platu po dobu suspense a započitatelnosti této doby platí ustanovení §§ 1 až 3 a 29 dekretu.

Čl. IV.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.,

též za ministra Masaryka

a státního tajemníka

Dr. Clementise

Široký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Řípka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Lausman v. r.

Đuriš v. r.

Zrúhal v. r.

Dr. Pieter v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Lichner v. r.

248.

Zákon

ze dne 20. prosince 1946

o úpravě svátkového práva.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

§ 1.

Státně uznanými svátky jsou: Nový rok (1. leden), Sv. tří králů (6. leden), Velký pátek, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla (29. červen), Nanebevzetí Panny Marie (15. srpen), Všech Svatých (1. listopad), Neposkvrněného Početí Panny Marie (8. prosinec), Hod. Boží vánoční (25. prosinec) a druhý svátek vánoční (26. prosinec).

§ 2.

Památnými dny republiky Československé jsou: 7. březen podle zákona ze dne 7. března 1946, č. 52 Sb. (narozneniny presidenta Osoboditele T. G. Masaryka), 1. květen (svátek práce), 5. červenec (sv. Cyrila a Metoděje), 6. červenec (mistra Jana Husi), 28. září (knížete sv. Václava) a 28. října jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb.

§ 3.

(1) Pro státně uznané svátky a památné dny republiky Československé (§§ 1 a 2) platí ustanovení o nedělích.

(2) Okresní národní výbory učiní podle místních poměrů opatření, směřující k důstojné zevní oslavě dne 28. října.

(3) Ode dne účinnosti tohoto zákona po dobu, kdy toho vyžadují hospodářské zájmy státu a jejíž ukončení stanoví vláda nařízením, neplatí ustanovení o nedělích pro tyto státně uznané svátky a památné dny republiky Československé, připadnou-li na všodní den: Sv. tří králů, Velký pátek, Nanebevstoupení Páně, Sv. apoštolů Petra a Pavla, Neposkvrněného Početí Panny Marie, 7. března a 28. září. Církevní obřady připadající na svátky a památné dny vyjmenované v předchozí větě jest — pokud překročují rozsah obřadů o všedních dnech — přeložiti na následující nebo předcházející neděli. Není-li to možno, jest zaměstnancům umožniti, aby se mohli v těchto dnech zúčastniti církevních obřadů a oslav podle svého náboženského vyznání.

(4) Dovolí-li to hospodářské zájmy státu, může vláda i před ukončením doby, uvedené v odstavci 3, větě první, nařízením stanovit, že pro některé svátky (památné dny) — i to případě i pro jednotlivé oblasti státu — platí ustanovení o nedělích.

(5) Pro podniky, jichž nerušený provoz je ve veřejném zájmu nutný, může věcně příslušné ministerstvo v dohodě s ministerstvy vnitra a sociální péče správními opatřeními stanovit výjimky z ustanovení odstavce 1; bližší úpravu může vyhradit příslušným nižším úřadům (orgánům).

Část II.

§ 4

(1) Případně-li některý ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, na jiný den než na neděli, přísluší zaměstnancům, kteří proto v tento den nepracují a nemají za tento den nárok na mzdu nebo plat, náhrada za ušlý výdělek.

(2) Nejsou-li mzda nebo plat zaměstnanců pevně určeny podle hodin, dnů nebo delších časových období, bere se za základ pro výpočet náhrady podle odstavce 1 průměrný výdělek za poslední mzdové období.

(3) Zaměstnancům, kteří bez dostačující omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část) bezprostředně předcházející nebo následující po dni, za nějž přísluší nárok podle odstavce 1, se neposkytne náhrada za ušlý výdělek podle tohoto ustanovení.

§ 5.

(1) Domáckým dělníkům a jim na rovně postaveným domáckým živnostníkům a zprostředkovatelům domácké práce přísluší za každý den, uvedený v §§ 1 a 2, pokud případně na jiný den než na neděli, $\frac{1}{2}\%$ z pracovní odměny, dosažené v posledních bezprostředně předcházejících 6 kalendářních měsících.

(2) Pracovní odměnou se rozumí hrubá odměna bez příplatků na hotová vydání.

(3) Podnikatelé domácké práce jsou povinni nahradit zprostředkovatelům domácké práce částky, které tito vyplatili domáckým dělníkům a jim na rovně postaveným domáckým živnostníkům podle ustanovení odstavce 1.

§ 6.

(1) Koná-li se práce v některý den uvedený v §§ 1 a 2, pokud nepřipadá na neděli, přísluší zaměstnanci za každou v tento den odpracovanou hodinu skutečně docílený výdělek, zvýšený o zvláštní příplatek, který se rovná

a) u zaměstnance pracujícího v časové mzdě jeho skutečné hodinové mzdě,

b) u zaměstnance pracujícího v úkolu nebo premiové soustavě průměrnému hodinovému výdělku, jehož docílil v posledním ukončeném mzdovém zúčtovacím období,

c) u zaměstnance s měsíčním platem $\frac{1}{200}$ jeho hrubého měsíčního platu.

(2) Ustanovení platných mzdových (platových) vyhlášek, platných kolektivních smluv nebo jiných ujednání o výši příplatku za práci ve sváteční dny (dny pracovního klidu), pokud odporují ustanovení odstavce 1, se zrušují.

(3) Je-li odpadlá pracovní doba delší než doba, kterou zaměstnanec v dotčený den skutečně odpracoval, obdrží vedle odměny za odpracovanou dobu podle odstavce 1 ještě náhradu ušlého výdělku za zbyvající část odpadlé doby pracovní, vypočtenou podle § 4.

(4) Učni, který pracuje v některých ze dnů vyjmenovaných v §§ 1 a 2, zvýší se stanovený týdenní (měsíční) vychovávací příspěvek o $\frac{1}{48}$ ($\frac{1}{200}$) za každou v tento den odpracovanou hodinu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 neplatí pro zaměstnance, jimž se proto, že ve svátek (památný den) pracovali, poskytne náhradní volný den. Za takový náhradní volný den jim přísluší náhrada podle ustanovení § 4.

§ 7.

Ustanovení §§ 4 až 6 neplatí pro dny, na něž se vztahuje předpis § 3, odst. 3.

§ 8.

Ustanovení §§ 4 až 7 platí pro zaměstnance soukromé i veřejné.

Část III.

§ 9.

(1) Zrušují se, pokud se v tomto zákoně neustanovuje jinak, všechny předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech republiky Československé.

(2) Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 9. března 1939, č. 63 Sb., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech.

(3) Ustanovení § 11 zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 96 Sb., o vzájemných poměrech náboženských vyznání, zůstávají nedotčena.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě s ostatními zúčastněnými členy vlády.

Dr. Bencš v. r.
Gottwald v. r.
Nosek v. r.
Dr. Nejedlý v. r.

249.

Zákon

ze dne 20. prosince 1946

o zatímní úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy a některých jiných osob veřejného práva.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ.

Hospodářství svazků územní samosprávy.

Oddíl první.

Samosprávní přírážky.

§ 1.

Nevybírání samosprávních přírážek k přímým daním.

Přírážky svazků územní samosprávy (zemské, okresní a obecní) k přímým daním státním na rok 1946, 1947 a 1948 nelze vybírat.

§ 2.

Platby na přírážky za léta dřívější.

(1) Všechny platby na přírážky svazků územní samosprávy k přímým daním státním na berní rok 1945 a léta předchozí plynou od 1. ledna 1946 do státní pokladny.

(2) K dani z vyššího služného se vyberou v zemích České a Moravskoslezské přírážky svazků územní samosprávy na berní roky 1943 a 1944 sazbami pro dotčený rok usnesenými (povolenými) a na berní rok 1945 sazbami roku 1944 rovněž ve prospěch státní pokladny.

§ 8.

Předpisování a vybírání obecních přírážek.

(1) Předpisování a vybírání obecních přírážek k přímým daním na berní rok 1945 a léta předchozí přísluší od 1. ledna 1946 výhradně berním úřadům.

(2) Obce na Slovensku, které vypočítávaly, předpisovaly a vybíraly obecní přírážky k přímým daním na berní rok 1945 nebo léta předchozí vlastními orgány, odevzdají berním úřadům nedoplatky a přeplatky na obecních přírážkách za rok 1945 a léta předchozí zjištěné ke dni 31. prosince 1945, dále předpisy a odpisy na obecních přírážkách za rok 1945 a léta předchozí provedené v roce 1946 a platby na obecní přírážky přijaté v roce 1946. Způsob, jakým berní úřady převezmou od obcí tyto částky, určí ministr financí po slyšení pověřence financí.

(3) Bilanční výsledky okresních a obecních přírážek na Slovensku, vylpynuvší ve výroční bilanci daňového účtu na rok 1945, jsou konečným vyúčtováním všech druhů přírážek na rok 1945 a léta předchozí mezi státní pokladnou a svazky územní samosprávy.

§ 4.

Předpisování a vybírání obecních příspěvků.

Příspěvky podle §§ 25 a 26 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí, nebudou za léta 1946, 1947 a 1948 vyměřovány a vybírány berními úřady. Tyto příspěvky předpisuje místní národní výbor a vybírá je svými orgány.

Oddíl druhý.

Náhradové přiděly.

§ 5.

(1) Na místě přírážek, uvedených v § 1, obdrží na každý z roků 1946, 1947 a 1948 ze státní pokladny:

a) země České náhradový přiděl 411,300.000 Kčs a země Moravskoslezská náhradový přiděl 163,000.000 Kčs;

b) okresy a obce (jejich části) v zemích České a Moravskoslezské, na něž se nevztahuje ustanovení písm. c), náhradové přiděly ve výši přidělů, poskytovaných podle použitelných ustanovení na místě odpadnuvších a do státní pokladny plynoucích přírážek na rok 1945

(po zkrácení ve prospěch zemí pro příspěvky finančně slabým okresům a obcím);

c) okresy a obce (jejich části) v zemích České a Moravskoslezské, obsazené v roce 1938 cizí mocí nebo vyklizené v době nesvobody pro vojenskou nebo jiné účely okupantů, náhradové příděly ve výši, kterou určí ministr vnitra v dohodě s ministrem financí po návrhu příslušného zemského národního výboru, a to pokud jde o svazky v roce 1938 obsazené, na podkladě jejich přírážkových základů podle posledních statistických dat pro ně známých, a pokud jde o svazky za nesvobody vyklizené, podle poslední známé přírážkové základny, jinak však podle období zásad stanovených pro určování přídělů obcím a okresům v těchto zemích na rok 1945;

d) okresy a obce (jejich části) na Slovensku, na něž se nevztahuje ustanovení písm. e), náhradové příděly vypočtené z přírážkových základů přímých daní podrobených přírážkám, stanovených na berní rok 1937, a to pokud jde o obce, sazbami přírážek platnými pro rok 1945, byly-li tyto sazby oznámeny berním úřadům do 30. září 1945, jinak sazbami poslední známými, a pokud jde o okresy, sazbami 70% u daně číznovní a 180% u ostatních daní přímých. Tyto příděly se zkracují ve prospěch finančně slabých okresů a obcí, a to o 10% u okresů, o 7% u města Bratislavy [a u města Košic - písm. e)] a o 5% u ostatních obcí;

e) okresy a obce (jejich části) na Slovensku, obsazené v letech 1938 a 1939 cizí mocí, náhradové příděly vypočtené z přírážkových základů přímých daní podrobených přírážkám, stanovených na berní rok 1937, a to pokud jde o obce sazbami 100% u daně číznovní a 300% u ostatních daní přímých, a pokud jde o okresy, sazbami 70% u daně číznovní a 180% u ostatních daní přímých. Pokud jde o město Košice, vypočte se příděl sazbami 170% u daně číznovní a 480% u ostatních daní přímých. Nelze-li přírážkovou základnu pro některou obec nebo některý okres zjistit, vypočte se výše přídělů na podkladě přírážkové základny svazku, známé podle posledních statistických dat. Ustanovení písm. d) poslední věty platí obdobně.

(2) Náhradový příděl poukazuje svazku územní samosprávy, po případě zúčtuje v jeho prospěch, finanční správa v měsíčních lhůtách pozadu splatných, činí-li roční částka přídělů aspoň 6.000 Kčs; je-li však nižší, poukazuje (zúčtuje) finanční správa náhradový příděl čtvrtletně pozadu. Na Slovensku se odečtou od ročních náhradových přídělů přírážkové podíly, které byly na rok 1946 již vyplaceny.

(3) Částky, o něž se náhradové příděly okresů a obcí zkracují, poukazuje (zúčtuje) finanční správa ve čtvrtletních, pozadu splatných lhůtách příslušné zemi, na Slovensku Fondu státních přídělů při pověření vnitra.

Oddíl třetí.

Jiné státní příděly.

§ 6.

Příděly zemím.

(1) Zemím České a Moravskoslezské se poskytuje na správní rok 1946, 1947 a 1948 celkový příděl ze státní pokladny 270.000.000 Kčs ročně, z něhož přísluší zemi České 120.000.000 Kčs a zemi Moravskoslezské 150.000.000 Kčs.

(2) Tyto příděly obdrží země na místě dosavadních přídělů z výnosu daně z piva.

§ 7.

Příděly obcím.

(1) Celá splatná daň domovní, předepsaná v obci na berní rok 1946, 1947 a 1948, se přiděluje v těchto letech těm obcím, které byly v letech 1938 a 1939 obsazeny cizí mocí. Ostatním obcím se přiděluje tato daň jen tehdy, bylo-li jim povoleno vybírat na rok 1944 více než 250% obecních přírážek.

(2) Ustanovení čl. III, odst. 7 finančního zákona na rok 1946 pozbývá platnosti.

Oddíl čtvrtý.

Pomoc finančně slabým okresům a obcím.

§ 8.

Příspěvky zemí a z Fondu státních přídělů.

(1) Na příspěvky finančně slabým okresům a obcím (§ 11, odst. 2 zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb., o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy, ve znění zákona ze dne 9. dubna 1935, č. 69 Sb.) jsou povinny použití země Česká a Moravskoslezská na každý z roků 1946, 1947 a 1948 vedle částek, jichž se jim dostává krácením náhradových přídělů okresů a obcí a jako náhradového přídělů na místě části bývalých obecních přírážek k všobecné a zvláštní daní výdělkové, též z přídělů poskytovaných podle § 6 pro každý z roků 1946, 1947 a 1948 země Česká nejméně 66.000.000 Kčs a země Moravskoslezská nejméně 33.000.000 Kčs.

(2) Fondu státních přidělů při pověřenectvu vnitra se poskytuje ve prospěch finančně slabých okresů a obcí na Slovensku přiděl ze státní pokladny na rok 1946 60,979.800 Kčs, na rok 1947 a 1948 po 75,000.000 Kčs. Příděl je splatný ve stejných splátkách koncem každého kalendářního čtvrtletí. Mimo to se dostane Fondu státních přidělů částek, o něž byly zkráceny náhradové přiděly okresů a obcí na Slovensku [§ 5, odst. 1, písm. d) a e)]. Příděly, uvedené v ustanovení věty první a třetí, obdrží Fond státních přidělů na místě všech dosavadních přidělů. Ustanovení § 21, odst. 3, věty třetí zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 69/1935 Sb. pozbývá platnosti.

§ 9.

Mimořádná pomoc.

(1) Ministr vnitra může v dohodě s ministrem financí zemím České a Moravskoslezské a okresům a obcím v obvodu těchto zemí, pokud by se jejich nejnutnější potřeba řádného rozpočtu na rok 1947 nemohla uhradit podle platných předpisů, na řádně odůvodněný návrh příslušného zemského národního výboru, poskytnouti na úhradu schodku řádného rozpočtu na rok 1947 příspěvky do celkové výše 2.000.000.000 Kčs.

(2) Pokud jde o okresy a obce na Slovensku, může tak učiniti pověřenec vnitra v dohodě s pověřencem financí podle pokynů ministra vnitra udělených v dohodě s ministrem financí, a to do celkové výše příspěvků 300.000.000 Kčs na úhradu schodku řádného rozpočtu na rok 1946 a do celkové výše příspěvků 400.000.000 Kčs na úhradu schodků řádného rozpočtu na rok 1947.

(3) Podle období ustanovení předchozích odstavců lze poskytnouti svazkům územní samosprávy též příspěvky na úhradu schodku řádného rozpočtu na rok 1948 do celkové výše, kterou stanoví ministr vnitra v dohodě s ministrem financí, a to pokud jde o okresy a obce na Slovensku, po slyšení pověřenců vnitra a financí.

Oddíl pátý.

Přiděly na úpravu dluhů okresů a obcí.

§ 10.

(1) Na úpravu dluhů finančně slabých okresů a obcí (čl. III, § 1 zák. č. 69/1935 Sb.) přiděluje stát ze svých prostředků pomocnému fondu: a) pro zemi Českou v roce 1946 115.000.000 Kčs a v roce 1947 a 1948 po

100.500.000 Kčs, b) pro zemi Moravskoslezskou v roce 1946 49.000.000 Kčs, v roce 1947 a 1948 po 59.000.000 Kčs, c) pro Slovensko na místě dosavadních přidělů v roce 1946 33.339.000 Kčs, v roce 1947 a 1948 po 40.000.000 Kčs.

(2) Finanční prostředky, uvedené v předchozím odstavci, jsou splatné ve stejných splátkách koncem každého kalendářního čtvrtletí.

Oddíl šestý.

Obecní dávky a poplatky.

§ 11.

(1) V letech 1947 a 1948 může obec vybrati obecní dávky a poplatky podle pravidel odpovídajících vzorným pravidlům, pokud jde o sazby vyjádřené měnovými jednotkami, jen nejvyššími sazbami uvedenými ve vzorných pravidlech.

(2) V obcích, které již vybírají platně obecní dávky a poplatky podle pravidel odpovídajících vzorným pravidlům, avšak v sazbách nižších než jsou nejvyšší sazby podle vzorných pravidel vyjádřené měnovými jednotkami, zvyšují se počínajíc 1. lednem 1947 sazby těchto dávek a poplatků na tuto nejvyšší sazbu přímo ze zákona.

(3) O povinnosti obecních orgánů k náhradě škody, vzniklé obci porušením ustanovení předchozích odstavců, rozhoduje nadřízený národní výbor (úřad). Ustanovení § 19, odst. 5, vět páté až sedmé zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zákona ze dne 27. listopadu 1930, č. 169 Sb., platí obdobně. Na Slovensku užíje se obdobně zvláštního ustanovení o náhradě škody způsobené okresu v oboru finančního hospodaření.

(4) Povolení k vybírání obecních dávek a poplatků platná v roce 1946, jakož i schválená pravidla o jejich vybírání nepozbudou platnosti před koncem roku 1948, nezruší-li obec sama pravidla o vybírání dávek (poplatků) nebo nenahradí-li se jinými pravidly. Ustanovení odstavce 2 zůstává nezměněno.

Oddíl sedmý.

Rozpočty svazků územní samosprávy.

§ 12.

(1) Příslušné národní výbory musí se usnésti o rozpočtech svazků územní samosprávy na rok 1948 tak včas, aby byly před-

loženy ke schválení nejpozději do 15. června 1947. Do téže neprodlužitelné lhůty nutno předložit řádně doložené žádosti za příspěvek pro finančně slabé okresy nebo obce (§ 8).

(2) Rozpočet školní obce na rok 1948 budiž zaslán s potřebnými výkazy a vysvětlivkami příslušnému místnímu národnímu výboru nejpozději do 15. května 1947.

(3) Příslušný orgán (úřad) jest povinen rozhodnouti o schválení rozpočtu svazku územní samosprávy na rok 1948 nejpozději do 31. srpna 1947. To platí obdobně pro rozhodování o odvolání z usnesení o rozpočtu svazku územní samosprávy, o odvolání proti školnímu rozpočtu nebo rozvrhu jeho schodku, jakož i o žádosti za příspěvek na rok 1948 (§ 8).

(4) Okresům, obcím statutárním a obcím, jež žádají za příspěvek podle § 11, zák. č. 77/1927 Sb., nebo příspěvek podle § 9, schvaluje rozpočet příslušný zemský národní výbor — na Slovensku pověřenec vnitřní — obcím ostatním příslušný okresní národní výbor.

(5) O náhradě škody, vzniklé svazku územní samosprávy porušením ustanovení odstavce 1, 2 nebo 3, platí obdobně ustanovení § 11, odst. 3.

ČÁST DRUHÁ.

Hospodářství jiných osob veřejného práva.

§ 13.

Nevybírání přírážek k. přímým daním.

(1) K přímým daním se nevybírají na léta 1946, 1947 a 1948 školní přírážka, zdravotní přírážka, přírážka obchodních a živnostenských komor, zvláštní přírážka k pozemkové dani ve prospěch živelních fondů, přírážka k pozemkové dani jako příspěvek pro jednotné svazy zemědělců, jakož i cestní přírážka pro Fond vicinálních cest.

(2) Ustanovení § 2 a § 3, odst. 3 platí obdobně.

(3) V zemích České a Moravskoslezské se vybírají na berní léta 1943, 1944 a 1945 přírážka školní a přírážka zdravotní k dani z vyššího služného rovněž ve prospěch státní pokladny.

§ 14.

Náhradové přiděly.

(1) Na místě přírážek, uvedených v § 13, obdrží na každý z roků 1946, 1947 a 1948 ze státní pokladny:

a) Fond pro stavbu a podporu nemocnic a jiných ústavů léčebných a humanitních náhradový přiděl 32,000.000 Kčs;

b) Ústředna obchodních a živnostenských komor v Praze náhradový přiděl 100,000.000 Kčs, obchodní a průmyslové komory na Slovensku náhradové přiděly v celkové částce 20,000.000 Kčs, z níž připadá na obchodní a průmyslovou komoru v Bratislavě 14,500.000 Kčs, obchodní a průmyslovou komoru v Banské Bystrici 3,200.000 Kčs a obchodní a průmyslovou komoru v Košicích 2,300.000 Kčs;

c) Živelní fond v Brně náhradový přiděl 6,240.000 Kčs, živelní fond v Bratislavě náhradový přiděl 1,900.000 Kčs;

d) Jednotný svaz českých zemědělců náhradový přiděl 104,000.000 Kčs a Jednotný svaz slovenských rolníků náhradový přiděl 30,000.000 Kčs;

e) Fond vicinálních cest náhradový přiděl 150,000.000 Kčs.

(2) Ustanovení § 5, odst. 2, poslední věty a § 5, odst. 3 platí obdobně s touto odchylkou, že náhradový přiděl jednotným svazům zemědělců je splatný vždy patnáctého každého měsíce.

ČÁST TŘETÍ.

Náhradní přírážky.

§ 15.

(1) Na místě přírážek, uvedených v §§ 1 a 13, se vyberou na berní léta 1946, 1947 a 1948 tyto náhradní přírážky, jejichž výnos plyne do státní pokladny:

a) k dani činžovní v Praze, Brně a Bratislavě 200%, v ostatních místech 300%;

b) k dani všeobecné výdělkové, domovní třídní, rentové přímo vybírané a z vyššího služného 800%;

c) k dani pozemkové 1000%;

d) ke zvláštní dani výdělkové 2%.

(2) Náhradní přírážka ke zvláštní dani výdělkové [odstavec 1, písm. d)] se vybírá jen od poplatníků této daně, kteří platili podle dosažných předpisů komorní přírážku.

(3) Náhradní přírážky podle odstavce 1 se vyberou v zemích České a Moravskoslezské na území, které bylo v roce 1938 obsazeno cizí mocí, též na berní rok 1945 a léta předchozí, pokud se tam na uvedené berní roky vyměří přímé daně podle předpisů, platných nebo použitelných pro vnitřní oblast českých zemí.

ČÁST ČTVRTÁ.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 16.

Do lhůt o promlčení obecních dávek, poplatků a příspěvků se nevčítají léta 1939 až 1945.

§ 17.

Ustanovení předpisů o finančním hospodářství svazků územní samosprávy (§ 1) a jiných osob veřejného práva (§§ 13 a 14), pokud neodporují tomuto zákonu, zůstávají nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1946; provede jej ministr vnitra v dohodě s ministrem financí, a pokud jde o ustanovení části druhé a třetí, ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Něsek v. r.

Dr. Dolansky v. r.

250.

Zákon

ze dne 20. prosince 1946

o jednorázovém osidlovacím příspěvku na úhradu mimořádných stěhovacích a zařizovacích výloh.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zaměstnancům na území obsazeném v roce 1938 cizí brannou mocí, uvedeným v § 2, se přiznává na úhradu mimořádných stěhovacích a zařizovacích výloh jednorázový osidlovací příspěvek.

§ 2.

O s o b n í r o z s a h.

(1) Osidlovací příspěvek přísluší:

a) zaměstnancům státu, státních a státem spravovaných ústavů, podniků, fondů a zaří-

zení, učitelům, na něž se vztahuje učitelský zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb.; dále zaměstnancům zemí, okresů a obcí, jakož i jejich (jimi spravovaných) ústavů, podniků, fondů a zařízení;

b) zaměstnancům (učňům) v průmyslových a řemeslných podnicích, které vyhlásí podle výrobních oborů a územních oblastí osidlovací úřad po slyšení Ústřední rady odborů v dohodě s příslušným ministerstvem a ministerstvem financí;

c) zaměstnancům v zemědělství a lesnictví.

(2) Osidlovací příspěvek přísluší československým státním příslušníkům české, slovenské nebo jiné slovenské národnosti, státně a národně spolehlivým, kteří po dni faktického skončení německé nebo maďarské okupace již přesídlili nebo do dne 28. února 1947 ještě přesídlí do území uvedeného v § 1 za účelem trvalého usídlení a trvalého zaměstnání (včlenění do práce) jako zaměstnanci oborů zmíněných v odstavci 1.

(3) Osidlovací příspěvek nepřisluší

a) zaměstnancům, nepodléhajícím pojistné povinnosti podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění předpisů jej doplňujících a pozměňujících, nebo podle vládního nařízení ze dne 15. března 1943, č. 70 Sb., o pojištění u bratrských pokladen, a podle obdobných předpisů platných na Slovensku,

b) bez ohledu na pojistnou povinnost všem zaměstnancům, na něž se vztahuje zákon ze dne 11. července 1934, č. 154 Sb., o soukromých zaměstnancích,

přesahuje-li jejich hrubý služební plat podrobený dani důchodové za poslední kalendářní měsíc, uplynulý před účinností tohoto zákona, (u zaměstnanců, kteří nastoupí do zaměstnání po vyhlášení tohoto zákona, za kalendářní měsíc následující po přesídlení) částku 4000 Kčs; tato částka se zvyšuje o částku 1000 Kčs na každého rodinného příslušníka, pokud není výdělečně činný a bydlí se zaměstnancem ve společné domácnosti.

(4) Osidlovací příspěvek nepřisluší osobám, které byly nebo budou v důsledku dohody mezi Československem a Maďarskem ze dne 27. února 1946, č. 145 Sb., o výměně obyvatelstva, přestěhovány na území Československé republiky.

§ 3.

V ýměra osidlovacího příspěvku.

(1) Osidlovací příspěvek činí:

a) u zaměstnanců, kteří ke dni podání přihlášky nedosáhli 16 roků věku, částku 1200 Kčs,

b) u zaměstnanců ostatních částku 2400 Kčs.

(2) K osidlovacímu příspěvku náleží:

a) příplatek v částce 1200 Kčs na manželku (družku), státně a národně spolehlivou, žije-li se zaměstnancem trvale ve společné domácnosti na území uvedeném v § 1, pokud nemá samostatného nároku na příspěvek;

b) příplatek v částce 800 Kčs na každého dalšího nezaopatřeného příslušníka rodiny, k jehož výživě jest zaměstnanec podle zákona povinen a skutečně přispívá, pokud tento rodinný příslušník žije se zaměstnancem trvale ve společné domácnosti a nemá samostatného nároku na příspěvek.

(3) Celková částka osidlovacího příspěvku se zmenšuje o částku zaměstnanci skutečně vyplacenou zaměstnavatelem na úhradu nákladů spojených se stěhováním a zařizováním, jakož i nastoupením do služebního nebo pracovního místa; výjimky z této zásady stanoví vláda k souhlasnému návrhu ministra vnitra a ministra financí.

(4) Osidlovací příspěvek může býti zvýšen až o polovinu pro služební nebo pracovní místa v obcích a okresech se zvláště obtížnými pracovními, hospodářskými nebo životními poměry; tyto obce a okresy, jakož i míru zvýšení stanoví vláda.

(5) Osidlovací příspěvek nepodléhá dani důchodové a nezapočítává se do pracovního výdělku podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění.

§ 4.

Ř í z e n í.

(1) Zaměstnancům uvedeným v § 2, odst. 1, písm. a) přiznává a vyplácí osidlovací příspěvek osobní úřad zaměstnancův, zaměstnancům uvedeným v § 2, odst. 1, písm. b) a c) okresní úřad ochrany práce, v jehož obvodu jest pracovní místo zaměstnancovo.

(2) O přiznání osidlovacího příspěvku podá zaměstnanec neolkovanou písemnou přihlášku, a to po uplynutí kalendářního měsíce, následujícího po přesídlení, nejpozději však do

konce dubna 1947. Skutečností zakládající nárok na příspěvek osvědčí u zaměstnanců uvedených v § 2, odst. 1, písm. b) a c) písemným prohlášením závodní rada (důvěrník) a zaměstnavatel. Bližší směrnice vydá osidlovací úřad v dohodě s ministerstvem sociální péče.

§ 5.

P o v i n n o s t k v r á c e n í o s i d l o v a c í h o p r í s p ě v k u .

(1) Vystěhuje-li se příjemce osidlovacího příspěvku nebo rodinný příslušník, na nějž byl vyplacen příplatek, z území, uvedeného v § 1, před uplynutím jednoho roku ode dne přijetí příspěvku, jest zaměstnanec povinen příspěvek, po případě příplatek, připadající na vystěhovavšího se rodinného příslušníka, vrátiti úřadu, který jej vyplatil.

(2) Osvědčí-li příjemce osidlovacího příspěvku, po případě příplatku, že vystěhování bylo zaviněno okolnostmi, na které neměl ani on ani jeho rodinný příslušník vlivu, může úřad na jeho žádost vrácení osidlovacího příspěvku zcela nebo zčásti prominouti.

§ 6.

Ú h r a d a.

Náklad spojený s provedením zákona se hradí ze státních prostředků

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í .

§ 7.

Vláda může nařízením prodloužiti lhůtu uvedenou v § 2, odst. 2 a při tom stanoviti přiměřenou lhůtu k přihláškám podle § 4, odst. 2. Ustanovení § 3, odst. 4 platí přiměřeně.

§ 8.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě s ministrem financí, ministrem sociální péče a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Nosek v. r.

251.**Zákon**

ze dne 20. prosince 1946
o vyvlastnění Pražského sanatoria
v Praze-Podolí.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky
Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vlastnické právo k nemovitostem Pražského sanatoria v Praze-Podolí, zapsaným v knihovních vložkách čís. 1, 2, 3, 4, 73 a 82 pozemkové knihy katastrální obce Podolí č. kat. 12 stavební parcela s obytným domem čp. 1, č. kat. 15 zahrada, č. kat. 241 stavební parcela s domem čp. 159, č. kat. 16 zahrada, č. kat. 6 stavební parcela a č. kat. 7 stavební parcela s obytným stavením čp. 3, č. kat. 12/1 zahrada, č. kat. 1/1 stavební parcela se stavením čp. 5, č. kat. 1/2 stavební parcela a stavení čp. 5, se skleníkem a domem čp. 157, č. kat. 1/4 stavební parcela a obytné stavení čp. 4, č. kat. 2 zahrada, č. kat. 3 zahrada, č. kat. 6 zahrada, č. kat. 144/36 role, č. kat. 4/2 vinice, č. kat. 635 stavební parcela s domem čp. 394, č. kat. 634 stavební parcela se skleníkem, č. kat. 635 stavební parcela, č. kat. 636 čerpací stanice, č. kat. 10 stavební parcela s domem čp. 73, č. kat. 17 zahrada a č. kat. 9/1 stavební parcela s nouzovou stavbou č. 26, přechází na stát s veškerým příslušenstvím a zařízením podle stavu ke dni 9. května 1945.

(2) Způsob využití těchto nemovitostí a jejich příslušenství včetně zařízení určí vláda.

(3) Podle tohoto zákona se vloží do veřejných knih vlastnické právo k nemovitostem uvedeným v odstavci 1 pro republiku Československou.

§ 2.

(1) Československý stát poskytne Pražskému sanatoriu, akciové společnosti se sídlem v Praze-Podolí k úplnému uspokojení jejího nároku na vrácení těchto nemovitostí s veškerým příslušenstvím a zařízením podle § 6 zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vcházejících náhradu ve výši obecné ceny nemovitostí, jejich příslušenství a zařízení jak je uvedeno v § 1, pokud byly ke dni 16. července 1942 v jejím vlastnictví.

(2) Tuto obecnou cenu nejvýše na trojnásobek upsaného akciového kapitálu určí nejvyšší úřad cenový v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Z této ceny budou zaplaceny všechny knihovní pohledávky a závazky na uvedených nemovitostech váznuoucí.

§ 3.

Veškeré písemnosti, jednání a úkony potřebné ku provedení tohoto zákona jsou osvobozeny od všech daní, dávek a poplatků.

§ 4.

Zaměstnance, kteří působí v tomto sanatoriu v den účinnosti tohoto zákona a kteří nepřekročili 60 let věku, převezme stát. Práva a nároky takto převzatých zaměstnanců z jejich služebních a platových poměrů, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., zůstávají nedotčena. Služební a platové zařazení těchto zaměstnanců provedou příslušní ministři v dohodě s předsedou nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr školství a osvěty, ministr techniky, ministr financí, ministr zdravotnictví v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Procházka v. r.

252.**Zákon**

ze dne 20. prosince 1946

o jednorázové výpomoci a o přídavcích k zaopatřovacím požitkům bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém a jejich rodinných příslušníků.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky
Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) K zaopatřovacím požitkům poskytovaným podle zákona ze dne 18. března 1921, č. 130

Sb., kterým se upravují zaopatřovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 215 Sb., zvýšeným o příplatky podle zákona ze dne 27. března 1936, č. 71 Sb., o příplatcích pro bývalé zaměstnance na velkém majetku pozemkovém, dále k zaopatřovacím požitkům poskytovaným podle § 73 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb., o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový (zákon náhradového), ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb., přísluší počínajíc dnem 1. ledna 1946 tyto měsíční přídavky:

a) k zaopatřovacím požitkům bývalých zaměstnanců 500 Kčs,

b) k vdovským nebo vdoveckým požitkům 800 Kčs,

c) k požitkům sirotků 200 Kčs.

(2) Důchodcům, kterým náleží přídavky podle odstavce 1, náleží též jednorázová výpomoc splatná 1. ledna 1947, a to

bývalým zaměstnancům	1.500 Kčs,
vdovám nebo vdovcům	900 Kčs,
sirotkům	600 Kčs.

§ 2.

(1) Přídavek a jednorázová výpomoc podle § 1 nepřísluší, požívá-li důchodce již přídavek podle § 1 zákona ze dne 13. prosince 1945, č. 156 Sb., o přídavcích k důchodcům z veřejnoprávního sociálního pojištění.

(2) Nárok na přídavek a jednorázovou výpomoc nemají též důchodci, kteří pozbyli československého státního občanství podle ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945, č. 33 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, s výjimkou důchodců, které jest podle §§ 2 a 4 tohoto dekretu považovati za československé státní občany.

§ 3.

Přídavky a jednorázové výpomoci vyplácí zálohově fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků. Vyplacené částky se zúčtují a uhradí podle § 3, odst. 2 zák. č. 71/1936 Sb. U zaopatřovacích požitků poskytovaných podle § 73 zák. č. 329/1920 Sb. ve znění zákona č. 220/1922 Sb. jest postupovati, pokud jde o rozpočtení a úhradu, podle § 15 vládního nařízení ze dne 8. února 1923, č. 29 Sb., o zřízení fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě s ministrem financí.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Đuriš v. r.

253.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1946 o zřízení obvodní rady pro Prahu VII.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. 3 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 4. prosince 1944, č. 18 Úř. věst. čsl. (příloha k vyhlášce č. 43/1945 Sb.), o národních výborech a prozatímním Národním shromáždění:

Čl. I.

(1) Dosavadní obvod obvodní rady pro Prahu I až VII, stanovený v § 12, odst. 1 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1945, č. 46 Sb., o prozatímní organizaci správy hlavního města Prahy, se rozděluje na dvě části.

(2) Části města: Praha I — Staré Město, Praha II — Nové Město, Praha III — Malá Strana, Praha IV — Hradčany, Praha V — Josefov a Praha VI — Vyšehrad tvoří obvod obvodní rady pro Prahu I až VI.

(3) Část města Praha VII — Holešovice-Bubny tvoří obvod obvodní rady pro Prahu VII.

Čl. II.

(1) Obvodní rady pro Prahu I až VI a pro Prahu VII se vytvoří a zvolí své složky podle zásad stanovených ve vládním nařízení ze dne 27. května 1946, č. 120 Sb., o obnově národních výborů na podkladě výsledků voleb do ústavodárneho Národního shromáždění, a v předpisech podle něho vydaných.

(2) Podrobnosti stanoví ministr vnitřní směrnicemi, v nichž zejména určí lhůty pro podání listin kandidátů.

(3) Působnost dosavadní obvodní rady pro Prahu I až VII a všech jejích složek (komisi a pod.) končí ustavením obvodních rad pro Prahu I až VI a pro Prahu VII. Funkcionáři dosavadní obvodní rady pro Prahu I až VII zůstávají však ve svých funkcích až do doby, kdy se ujmou funkce funkcionáři nové zvolení.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Kopecký v. r.
Ursiny v. r.	Laušman v. r.
Fierlinger v. r.	Đuriš v. r.
Široký v. r.	Zmrhal v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Dr. Pieter v. r.
Dr. Ripka v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Nosek v. r.	Hála v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Stránský v. r.	Majer v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Franek v. r.
	Lichner v. r.

254.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 20. prosince 1946

o lhůtě k podávání žádosti o vrácení československého státního občanství manžely československých státních občanek.

Podle § 3 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945, č. 33 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, stanovím:

§ 1.

Nerozvedení manželové československých státních občanek, jejichž sňatek byl uzavřen před 16. březnem 1939, mohou v době od 1. ledna 1947 do 30. června 1947 žádati o vrácení československého státního občanství, jehož pozbyli podle ústavního dekretu č. 33/1945 Sb.

§ 2.

Žádosti podané před počátkem lhůty stanovené v § 1 se považují za nepodané.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947.

Nosek v. r.